

Knut Pierrou

- 1932 Föds 3 april i Sala. Vallonsläkte. Systemen Greta Viktorsson: Två mästaremeder, bröderna Pierrou, kom från Belgien 1636. De togs hit av Louis De Geer.
- 1964 Byggde på Schweringatan 5 omkring 1964. Bodde tidigare på Odingatan 43. Sålde huset på Schweringatan omkring 1987 och flyttade till Trädgårdsgatan 6. Bott på Dammgatan sedan 2010.
- 1991 Målarkurs i ett halvt år vid Fristads folkhögskola. Gick också senare ett läsår på skrivarkurs i Bona folkhögskola.
- 1992 Utställning i Änga gård/Norrängen, Broddbo.
- 1995 Pensioneras från arbetet på Strå Kalkbruk.
- 2001-2003 Styrelseledamot i Sala Konstförening-Aguélimuseet.
- 2004 Deltar i Vårsalongen på Täljstenen.
- 2018 Avlider den 21 september.

Knut Pierrou den 18 oktober 2017:

Jag började egentligen inte måla förrän i 60-årsåldern. Min konst hade ibland ett politiskt budskap. T.ex. en målning med motiv från Sarajevo. En kvinna som hänger tvätt och blir nedskjuten.

Jag ställde ut hos Janne Forsmark, Änga Gård, i Broddbo 1992. Jag hade skrivit dikter till mina målningar som Björn Ibohm deklamerade. Jag spelade också min favoritjazzmusik från ett kassetband. Min syster Greta Viktorsson köpte en stor målning med motiv från stadsparken.

Moa Vlastos vann en tavla av mig i Sala Konstförenings medlemslotteri.

Jag gick på Fristads Folkhögskola, estetiska linjen, en termin år 1991. Vi var 10-15 elever på en konstresa under 2-3 veckor till Frankrike och höll till i en skola i en förort till Paris. Högst upp fanns ateljéer som vi kunde använda när det var sämre väder. Annars målade vi ute i det fria.

Ortsbefolkningen var mycket nyfiken när man kom med ett staffli. De kom fram och pekade och tittade. Det blev teckenspråket eftersom jag inte kunde franska.

Vi ordnade också en konstutställning i skolan under vistelsen där. Vi trodde inte det skulle komma så många, men då kom borgmästaren i spetsen för en mängd höjdare och sedan följde ortsbefolkningen. Många besökare! Det blev till att raskt skaffa fram vin och tilltugg.

Min hustru Marianne och jag gjorde flera konstresor, bl.a. till Barcelona och en annan till Paris och Antibes i början av 2000-talet. Senaste åren har jag inte målat alls.

Målarkurs på Fristads folkhögskola 1991.

Knuts affisch till utställningen hos Janne Forsmark i Broddbo 1992.

Sala Allehanda sommaren 1992:

KULTUR MED MERA

Han förenar ord, bild och musik

Måleri med temperament och känsla är vad Knut Pierrou visar på Änga gård, med början på lördag.

FOTO: MIKAEL HOE MUNDIN

Oljemålning, 27 x 35 cm.

– Ord, bild och musik, vad vore livet utan det, säger Knut Pierrou och slår ut med armarna.

När han nu ställer ut sitt måleri – med början lördag – på Änga gård i Broddbo fogas till hans bilder både hans egna ord och den musik han älskar.

Konst

När fackföreningskampen och vänsterpolitikern Knut Pierrou talar om det viktigaste i en människas liv nämner han alltså först tre av livets skapande yttringar – ord, bild och musik.

Men han skyndar sig att lägga till de enligt honom viktigaste ur samhälleligt perspektiv:

– Solidaritet, empati och humanism. Men särskilt empatin är sorgligt bortglömd. Att kunna leva sig in i andra människors problem är grunden för så mycket annat.

Mördarna

Kanske som att måla en bild från krigets Bosnien. På Knut Pierrous målning i blått omfamnar en man

sin döda hustru. Hon sköts när hon hängde tvätt. På ett av lakanen syns blodstänken.

– Den bilden såg jag på TV. Där ser vi människor som drabbas av krigets vansinne, men vi ser inte deras mördare. De är ständigt lika anonyma, säger Knut Pierrou, som till sin målning skrivit en dikt.

Hans dikt börjar så här: "Dessa förbannade mördare / jag ser er inte / trots att jag ritat och målar / in er på rätt ställe / jag drar linjer som letar efter er".

Jazz och tango

Den dikten och ett tiotal andra som hör till andra målningar ska Björn Ibohm läsa upp vid lördagens vernissage på Änga gård.

– Och så har jag valt bakgrundsmusik, sådant jag tycker om och tycker passar till tavlorna, säger Knut.

En hel del jazz blir det, någon tango också.

Spackel

Det var när Knut Pierrou sjukpensionerades i slutet av 80-talet som han kom igång med måleriet. Fast några tavlor hade han målat även tidigare. Som porträttet av modern – gammal, med glasögonen på näsan och böjd över tidningen.

– Den målade jag med spackel, som jag blandade färg i, berättar han.

FOTO: MIKAEL HOLMUDD

– Jag hade ju inga oljefärger då. Men problemet var att spackel torkar så snabbt.

Kanske var det ändå till fördel för bilden. Resultatet blev en grov, mycket fysisk yta och ett i sin enkelhet kärleksfullt porträtt.

Barnlycka

En del av Knut Pierrous tavlor är just så, lugna och rofyllda. Ofta är de inspirerade av lyckan att vara morfar.

– Barnets okomplicerade syn på tillvaron är uppfriskande, tycker han.

På en av tavlorna står ett litet barn på en stol mot en gulorange fond. Barnet sträcker sig efter en svävande, röd leksakslastbil som vore den en ballong – eller kanske en dröm? "Alla människor behöver en dröm / ibland nuddar man vid den / ibland försvinner den ut i intet / Men drömmen måste bestå / för det är långt till Samarkand", skriver Knut Pierrou.

Andra av hans tavlor har nerv och puls, med jazzens hets och linjer som letar sig utåt, nära att spränga ramarna.

Nu på lördag eftermiddag kan man alltså se Knut Pierrous tavlor, och höra Björn Ibohm läsa texterna till dem, på Änga gård.

Utställningen visas även nästa lördag-söndag.

INGALILL FORSS NORBERG

Foton från 60-årsfirandet 1992 på Änga gård från Jan Forsmark:

Här kan du också på hemsidan, www.salakonst.se, se några korta filmavsnitt från förberedelserna inför utställningen på Änga Gård med Knut Pierrou, Björn Irbom och Jan Forsmark. Klicka på bilderna. Foto Jan Forsmark.

Sala Allehanda 2009-04-03

FÄRGSTARKT. Birgitta Sundberger, vikarierande intendent vid Aguélímuseet, visar en målning av Knut Pierrou. Den och många andra konstnärers verk visas på vårsalongen i Blå salen.

FOTO: INGALILL FORSS NORBERG

Vårsalong med bredd

Många vill vara med på utställning i Blå salen, både amatörer och professionella. Ljuskronor av skrot samsas med skir akvarell.

TENNSKULPTUR. Carl-Olof Pettersson är mannen bakom några smäckra tennskulpturer.

SALA. Drygt 200 bidrag lämnades in när Aguélímuseet kallade till vårsalong. Nu har minst ett verk av varje inlämnare valts ut och det blir en fyllig utställning, som öppnas i Blå salen på lördag.

Det är 71 konstnärer, både amatörer och etablerade, som deltar i vårsalongen. Många har funnits med tidigare, men en del är helt nya namn.

– **DET ÄR** verkligen roligt att få in så mycket från så många. Och det är en härlig bredd när det gäller teknikerna, säger Birgitta Sundberger, vikarierande intendent vid Aguélímuseet.

Det är övervägande måleri som lämnats in till utställningen, det mesta i olja men även en hel del akvarell. Därutöver finns textila verk, rakubrand keramik, ljuskronor av skrotmaterial, tennskulpturer och mycket annat.

turer och mycket annat.

Bland de etablerade konstnärer som återfinns på vårsalongen märks bland andra ÅC Danell, Gunnel Liljefors-Hoogers och Bo Svärd. Listan över deltagare upptar också Karl-Axel Carlsson, Ulla Hamsten, Tjalle Forsberg, Elly Ek, Knut Pierrou, Karin Karlsson, Linn Tordestam... och många, många fler.

DEN SOM VILL se färgsprakande oljemåleri likaväl som finstämda akvareller, och rostiga detaljer vid sidan av stämningsfyllda bildvävar, ska absolut bege sig till Blå salen. Det är en imponerande uppvisning av idérikedom, skaparlust och kunnande som möter besökarna där.

INGALILL FORSS NORBERG

ingall.fors-norberg@ingress.se
0224-56138

■ VÅRSALONGEN I BLÅ SALEN

Vårsalongen har vernissage i Blå salen vid stadsbiblioteket på lördag.

71 konstnärer, både etablerade och amatörer, är representerade på utställningen. En "jury" bestående av representanter för Sala konstförening har valt ut bidragen,

minst ett per inlämnande konstnär. Vårsalongen pågår under tiden 4-15 april.

Mor, färg/spackel, 55 x 50 cm.

Marianne Pierrou, den 5 januari 2019: Den här målade Knut när hans föräldrar bodde på Bergmästaregatan (Aguéligatan) 20. Då var det fyra lägenheter i fastigheten. Knuts mor sitter i köket och läser tidning. Köket hade vedspis, vask och kallvatten med fönster mot gatan. Målningen kan vara från omkring 1960.

Ur artikel i Sala Allehanda sommaren 1992, inför utställningen på Änga gård i Broddbo:

Spackel

Det var när Knut Pierrou sjukpensionerades i slutet av 80-talet som han kom igång med måleriet. Fast några tavlor hade han målat även tidigare. Som porträttet av modern – gammal, med glasögonen på näsan och böjd över tidningen.

– Den målade jag med spackel, som jag blandade färg i, berättar han.

– Jag hade ju inga oljefärger då. Men problemet var att spackel torkar så snabbt.

Kanske var det ändå till fördel för bilden. Resultatet blev en grov, mycket fysisk yta och ett i sin enkelhet kärleksfullt porträtt.

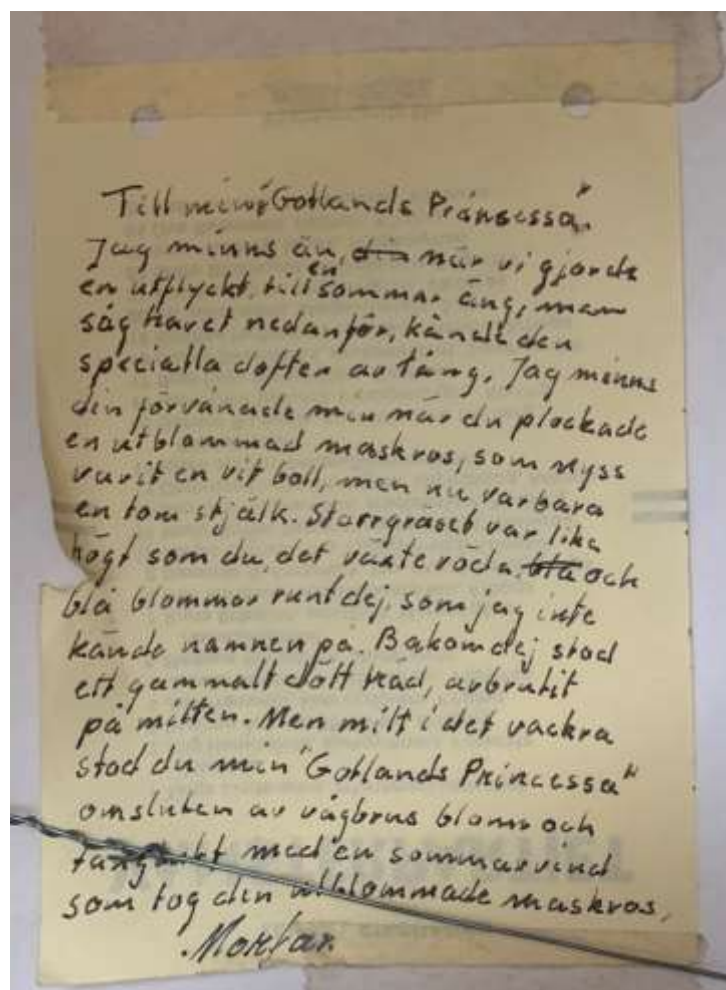
Marianne och Knut, 1990-talet, blandteknik 32 x 43 cm.

Blomstolleben, färg/spackel, 67 x 59 cm.

Gotlands Prinsessa, akvarell i början av 1990-talet, 26 x 31 cm.

Text på baksidan till barnbarnet Martina, nedtecknat på baksidan av en röstsedel för Vänsterpartiet.

Vi behöver en dröm, oljemålning, 72 x 61 cm.

Marianne Pierrou, den 5 januari 2019: Målningen föreställer vårt barnbarn Jonatan som sträcker sig efter en leksaksbil. Målad omkring 1990 då vi bodde på Schweringatan.

Sala Allehanda 1992, inför utställningen på Änga gård i Broddbo:

Barnlycka

En del av Knut Pierrous tavlor är just så, lugna och rofyllda. Ofta är de inspirerade av lyckan att vara morfar.

– Barnets okomplicerade syn på tillvaron är uppfriskande, tycker han.

På en av tavlorna står ett litet barn på en stol mot en gulorange fond. Barnet sträcker sig efter en svävande, röd leksakslastbil som vore den en ballong – eller kanske en dröm? "Alla människor behöver en dröm / ibland nuddar man vid den / ibland försvinner den ut i intet / Men drömmen måste bestå / för det är långt till Samarkand", skriver Knut Pierrou.

Stilleben, oljemålning 1980-talet, 75 x 97 cm.

Utställd vid konstföreningens vårsalong 2009. Knut har målat på egenhändigt grundad säckväv.

Stilleben, Oljemålning, 50 x 61 cm.

Oljemålning, 46 x 55 cm.

Ensamheten, oljemålning på duk, 50 x 61 cm.

Knut Pierrou, den 18 oktober 2017: Det här är en man som förlorade hustru och två döttrar i en flodvåg.

Oljemålning, 80 x 80 cm.

Den röda parksoffan, stadsparken och Kristina kyrka, olja på duk, 99 x 80 cm.

Ulf Jakobsson: *Den röda soffan kom ut varje sommar vid dammen där Drottninggatan möter Ekebygatan. Den enda röda parksoffan i Sala. Där ville Knut gärna sitta. Mellan trädstammarna kan man skymta Ekebyskolan.*

Modell, laving 20 x 12 cm.

Motiv från Lysekil, oljemålning, 40 x 55 cm.

Marianne och Knut reste mycket, både i och utanför Sverige. Det här är från en semesterresa på 1970-talet.

Olja på pannå, 69 x 39 cm.

Anders Dahlström, oktober 2020: Vi bodde granne med Marianne och Knut Pierrou på Odingatan 43 B. Jag skjutsade dem vid något tillfälle till Arlanda och då fick jag den här målningen. Det satt en farbror på en stol i solen utanför Ekebygården och Knut frågade om han fick måla av honom. Jag tror Knut då jobbade på Viktorssons Glasmästeri.

Gata i Frankrike, oljemålning, 26 x 36 cm.

Gata i Frankrike, kritteckning 28 x 22 cm.

Ulf Jakobsson: En stadsbild från en målarkurs i Frankrike någon gång på 1980-talet. Jag tror målningen ovanför är från samma tillfälle.

Motiv från södra Frankrike, akvarell, 28 x 40 cm.

Blomsterstilleben, oljemålning, 21 x 16 cm.

Dal i Spanien, olja på pannå, 42 x 47 cm.

Oljemålning, 34 x 21 cm.

Oljemålning, 43 x 61 cm.

Oljemålning, 38 x 46 cm.

Oljemålning, 42 x 68 cm.

Knut på Bryggerigatan 6 den 18 oktober 2017.

Oljemålning, 14 x 14 cm.

Tusch-akvarell.

Oljemålning, 46 x 55 cm.

Oljemålning, 62 x 87 cm.

Stilleben, oljemålning, 66 x 77 cm.

Akvarell, 17 x 14 cm.

Oljemålning, 80 x 80 cm.

Janne Forsmark & Ulf Jakobsson: Politisk tavla! Om vi tolkar Knut rätt.

Collage, 73 x 60 cm.

Tango, oljemålning ca 30 x 20 cm.

Dekorativ Ensamhet, assemblage, 40 x 77 cm.

Janne Forsmark: Den övre kallar jag *Tango*. Den undre är uppbyggd av drivved från Gotland. Jag tolkar det som att Knut sitter på stranden och filosoferar.

Akvareller, vardera 12 x 19 cm.

Akvarell, 13 x 14 cm.

Tusch/akvarell, 12 x 19 cm.

Akvareller, vardera ca 15 x 21 cm.

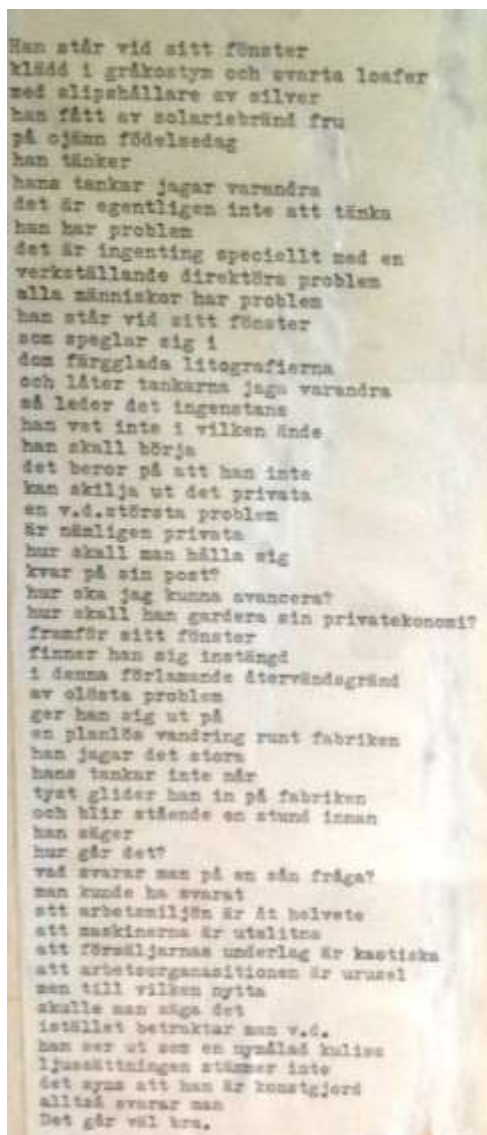

Oljemålning, 27 x 35 cm.

Ulf Jacobsson: En stenmur med rosor i Visby, dit han och Marianne reste många gånger. Knut målade mycket naturmotiv – men även bilder från Terrasiten. Han målade hela sitt vuxna liv. Han idrottade mycket i sin ungdom och var också idrottsledare. Knut var väldigt intresserad av jazz.

Akvarell/collage, 51 x 38 cm.

Akvarell/collage, 42 x 33 cm.

Fyra teckningar/akvareller monterade tillsammans, ca 70 x 100 cm.

Jan Forsmark: Den här inramningen med fyra bilder och tillhörande dikter fick jag på min 30-årsdag 1981 av Knut och några andra vänner. De har skrivit en födelsedagshälsning och sina namn på baksidan.

Montaget var med vid utställningen 1992 på Änga gård/Norrängen (nuvarande Norrängens Alpacka) i Broddbo. Jag har en VHS-film från vernissagen med Knut, hustrun Marianne, systern Greta Viktorsson, Björn Irbom, Ulf Jacobsson och många flera. Om vi får den överförd till digitalt format, kommer den att finnas på Avlidna Salakonstnärers Sällskaps hemsida, www.salakunst.se.

Överst till vänster: En kommentar till konsumtionssamhället. Nere till höger: Motiv från Terrasiten, där Knut jobbade en tid.

Jag träffade Knut omkring 1978 genom arbetet i Vänsterpartiet. Vi var båda kulturellt intresserade. Genom fullmäktigearbetet kom vi att diskutera mycket Salafrågor.

Knut var i politiken djupt engagerad i samhällsfrågor, rättvisefrågor på lokal & global nivå. Det var alltid intressant att diskutera samhällsfrågor med Knut.

Ville egentligen inte ställa ut sin konst alls, men gjorde det när han fyllde 60 för att visa släkt och vänner.

Två av dikterna från tavlan ovan:

Tänk om revolutionen kommer på en söndag?
— Se goddag, goddag, mitt namn är Marx
Vilket väder, vilken skön dag
Är du dålig? Sorry. Hjärtinfarks?
Jag har Lenin med mej och han står på gården
för att elda massorna åt dej
han har sluppit ut ur minnesvården
— bara det en jättegrej

Säger du att tiden ej är mogen
Ska du åka bort från stan?
Ah, du tänker gå på krogen
när vi kommer — det var själva fan
Har du inte lust att gå med mej då?
Inte. Vad är skälet då kamrat?
Måla båten. Jasså hej då!
Hälsa vårt proletariat!

Dagen efter (1973)

Trösta mig en morgon efter atombomben
trösta mig, käraste . . .
Lägg din svala hand över det fruktansvärda
ge mig kaffe på sängen
och stoppa om min rädsla
Säg att det är vackert väder ute
och att barnen gått till skolan som vanligt . . .

Trösta mig, käraste
Räck mig tidningen
med alla andra stackars döda och sårade
och ring till jobbet och fråga
hur länge dom tror
att radioaktiviteten ligger kvar?

Vid begravningen av dottern Helene Pierrou (1957-2000) i Visby, läste Knut Pierrou sin dikt *Ögonblick*, som senare återgavs av Visby stift i *På väg, Stiftsboken 2001*, sid.98. Dikten lästes också av barbarnet Martina, dotter till Helene, vid Knuts begravning:

Ögonblick

Av Knut Pierrou

De sista minuterna
av mitt liv
ger jag bort
för denna stund
på en gröngul filt
med kexsmulor och utspilld
gul saft som bildar små bubblor
Klockan fjorton
mitt i sommaren
med doften av jasminbusken
som kommer svagt med vinden
Du sover din rofyllda
middagssömn
på min arm
Dina slutna ögonlock
är genomskinliga som astrakaner
med blodådror
som ett blått kanalsystem
Du rycker till

när en nyckelpiga
vandrar på din panna
Den har sex svarta prickar
det måste jag berätta för dig
när du vaknar
Du ryser till lite
i din sömn
när ett vitulligt moln
drar förbi solen
kryper närmare mig
vad skönt
Molnet ser ut som en tandemcykel
Jag önskar att
bara vi två
skulle cykla på den
Därför ger jag bort
mina sista minuter
av mitt liv
för denna lycka

Vår käre

Knut Pierrou

* 3 april 1932

har idag lämnat oss.
Älskad och saknad.

Sala

21 september 2018

MARIANNE

Jörgen och Annette

Anna och Jussi

Barnbarn

Barnbarnsbarn

Övrig släkt och vänner

*Du går ifrån oss
men är ej borta
I våra tankar
Du lever kvar.*

Begravningen äger rum i
kretsen av de närmaste.

Tänk gärna på
Läkare utan gränser
gåvotel. 010-199 33 00.

Se minnessida på fonus.se

Kristina Eriksson, *Knut Pierrou*, oljemålning omkring 1991.